

har været for tilbøjelige til at inddrage for smaa Indtægter under Dyrtidsskatten. Jeg vil i alt Fald haabe og tro, at de stigende Vanskeligheder vil gøre det indlysende for Kommunerne, at man maa være meget varsom med at lægge Dyrtidsskat paa Indtægter, der er saa smaa som dem, mange af Kommunerne har beskattet i indeværende Aar. Her i Hovedstaden har Forholdet været det, at kun Indtægter over 20,000 Kr. har været belastede med Dyrtidsskat, og denne har ikke været nogen som helst urimelig Byrde for disse store Indtægter.

I øvrigt er der vedrørende Skatten kun foretaget følgende Ændringer: Skatten paa Aktieselskaber, som det er tilladt ekstraordinært at forhøje med 1 pCt., er foreslaaet gjort obligatorisk. Endvidere er det foreslaaet, at Købstadkommunerne skal have Ret til at undtage Ejendomsskylden fra den procentvise Forhøjelse af Skatten, som nu foreslaas. I et Bilag vises, hvor meget de forskellige Skattearter i Købstæderne har andraget, og man vil deraf se, at den kommunale Ejendomsskyld saa godt som ingen Andel har ydet efter den procentvise Forhøjelse. I alle Købstæderne udenfor Hovedstaden har den personlige Skat til Opholdskommunen som Dyrtidsskat andraget lidt over 800,000 Kr., Skat af Aktieselskaber lidt over 200,000 Kr., Formueskatten lidt over 200,000 Kr., men den kommunale Ejendomsskylds Andel i Forhøjelsen andrager kun 42,000 Kr. Det er ganske smaa Beløb, og hvis den procentvise Forhøjelse ikke bliver større i Aar end i Fjor, er det urimeligt at bebyrde Kommunerne med at foretage denne ganske lille Forhøjelse. Man vil se, at for enkelte Kommuner er de Beløb, der er indkommet paa den Maade, rene Bagateller. Dertil kommer yderligere, at man har givet en Lov, som fritager Nybygninger for Forhøjelse af Ejendomsskyld under Hensyn til Ønskeligheden af at faa opført Nybygninger under den herskende Nødtilstand, og det vil da ikke være meget rimeligt nu at forhøje Ejendomsskylden. For Landets Vedkommende spiller den procentvise Forhøjelse af Ejendomsskyld og Hartkornsskatten en ganske anderledes Rolle, som Tallene viser. Her har jeg tilladt mig at foreslaa en anden Ændring, som væsentlig har en praktisk Grund. Under Forhandlingerne med Lands-tinget i Fjor blev der indsat den Bestemmelse, at man, naar man procentvis forhøjede Ejendomsskylden, i Stedet for de gamle Fradragsregler skulde anvende de

nye og noget højere Fradragsregler, de Regler, som er indførte ved Loven om Ejendomsskyld til Staten. Det har voldt de Kommuner, som har brugt Loven efter dens Paabud, overordentligt Besvær, og det foreslaas derfor her ikke at genoptage den Bestemmelse. I Stedet for vil jeg søge det høje Tings Bistand til en Bestemmelse om, at den Del af Tillægsskatten, der skal udskrives som Forhøjelse af Ejendomsskyld, skal paa Landet paalignes de Ejendomme, der til Ejendomsskyld til Staten er vurderede til over 8,000 Kr., det vil med andre Ord sige at fritage de mindste Landejendomme for Andel i Dyrtidsejendomsskyld. For Københavns Vedkommende er der ikke foretaget anden Ændring, end at Aktieselskabsbeskatningen gøres obligatorisk, og at Indtægtsgrænsen for den personlige Skat sættes paa samme Maade som i Sygekasseloven, samt at Ejendomsskylden undtages fra de Skatteformer, som anvendes.

De øvrige Forandringer er Redaktionsændringer, Forsøg paa at gøre Bestemmelserne klarere og Indførelse af visse Fortolkninger, som Indenrigsministeriet har maattet give, og hvoraf det fremgaar, hvorledes Bestemmelserne vedrørende Aktieselskabsbeskatningen og de fraflyttede og den mellemkommunale Beskatning har været haandhævet i det forløbne Aar.

Til disse Bemærkninger, som er blevet ret udførlige, skal jeg indskrænke mig, men jeg haaber, at den Udførlighed, jeg har anvendt for at klargøre Forskellen mellem den gældende Lov og dette Lovforslag, vil vise, at jeg overfor Rigsdagens Vedtagelse i Fjor har søgt at finde en Form, som uden at rejse unyttig Strid om Ting, hvorom vi i Fjor ikke kunde enes, tager Hensyn til de nødvendige Ændringer, som Erfaringerne har paabudt os, og at Behandlingen af Lovforslaget derefter maa blive saa velvillig, at Tinget hurtigt og det andet Ting derefter ogsaa hurtigt maa kunne enes om dette Lovforslag, der nødvendigvis ligesom i Fjor maa vedtages, inden vi rejser hjem, ellers vil vi overheadet ikke fortjene nogen Juleferie.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg skal herved have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug*. Den nu gældende Lov skal i Henhold til en deri